

РЕШЕНИЕ

№ 10

гр. Търговище, 19.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на деветнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАРИАНА Н. ИВАНОВА

при участието на секретаря ЦВЕТЕЛИНА С. ТОТЕВА
като разгледа докладваното от МАРИАНА Н. ИВАНОВА Търговско дело № 20223500900067 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 625 и сл. от ТЗ.

Образувано е по молба на длъжника „ФУУДС ЕНД КЕТЪРИНГ ПЛЮС“ ЕООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. Търговище, кв. В., ул. „В.Д.“ 7, представлявано от управителя С.П. за откриване производство по несъстоятелност на дружеството по чл. 625 и сл. ТЗ.

В молбата си търговското дружество твърди, че е преустановило дейността си към 31.10.2022 г., като са спрели и всички плащания към кредиторите. Основният предмет на дейност на търговеца е приготвяне и търговия с храна. Към настоящия момент има задължения към държавата в размер на 12 681.37 лв., които е невъзможно да бъдат обслужвани, поради липса на парични средства и договори за изпълнение. Дружеството няма вземания и не разполага с парични средства. Към 31.10.2022 г. е декапитализирано. Предвид изложеното счита, че е изпаднало в несъстоятелност и моли, предвид липсата на средства и имущество, на осн.чл. 630, ал. 2 от ТЗ с откриване на производството да бъде прекратена дейността му.

При извършената проверка относно редовността на молбата и приложенията ѝ, след служебна справка по партидата на дружеството в ТР, съдът е констатирал, че е компетентен да се произнесе по молбата, с оглед седалището на търговеца (чл. 613 от ТЗ), молбата е редовна и допустима, подадена е от лице, активно легитимирано да я депозира, отговаря на изискванията на чл. 628 от ТЗ; приложени са документите, изискуеми съгласно разпоредбата на чл. 628, ал. 1, т. 1 и т. 3 от ТЗ, в т.ч.и удостоверението по чл. 78 от ДОПК. Молбата е обявена в ТР - на осн.чл. 629 ал. 1 от ТЗ.

В о.с.з. молителят не се явява, неговият процесуален представител поддържа молбата, пояснява, че последното извършено плащане е на 28.10.2022 г. (която дата счита и за начална на неплатежоспособността), представляващо изплащане на дивидент на едноличния собственик, пояснява още, че дружеството се е занимавало с кетъринг, на практика дружеството не е осъществявало дейност, като я е спряло още през 2020 г.

Съдът, след като се запозна с твърденията по молбата, съобрази събраните писмени доказателства и заключението на приетата съдебно-счетоводната експертиза /ССЕ/, която приема за обоснована и компетентна, прие за установено от фактическа страна следното:

Молителят е от кръга на лицата по чл. 625 ал.1 от ТЗ.

От справката в ТР и публикувания учредителен акт се установява, че дружеството е учредено и вписано в ТР през 2017 г., с едноличен собственик на капитала, управляващ и представляващ дружеството С.П.. Основната му дейност е приготвяне и доставка на храна (кетъринг).

Според заключението на ССЕ общият размер на задълженията му е 12 728.81 лв., представляващи публични задължения за период 2017г. – 30.06.2020 г.. Видно от изпратеното от ТД на НАП писмо вх. № 3779/24.11.22г. за събирането на данъчно-осигурителните задължения на длъжника, дължими за период 2017-2018 г., на 10.09.2018 г. е образувано е изп.дело № 180583842/2018 г., по което е извършено обстойно проучване, установило, че дружеството не притежава движимо и недв.имущество и няма открити банкови сметки, по изп.д. няма налагани обезпечителни мерки и не са предприемани принудителни действия поради липса на имущество. От приложеното съобщение за добр.изпълнение се установява, че размерът на задълженията е 5 309.49 лв. Към 23.11.2022 г. размерът на задълженията е 12 728.81 лв., (публични задължения за период 2017г. – 30.06.2020 г.), от които главница 8 975.19 лв. и лихва 3 751.08 лв.- подробно описани по акт, основание, вид, размер, падеж в приложената към писмото от НАП Справка. Обезпечени задължения няма. Предприети действия за събрани суми по образуваното изпълнително дело няма, тъй като липсва имущество, срещу което да бъдат предприети действия

В.л. е посочило, че освен публични задължения, дружеството не води други, като е пояснило, че при проверка в счетоводството е изискало счетоводна справка 401-задължения към доставчици, но тъй като дружеството няма такива от счетоводната програма не се генерира справка, а показва „няма данни“.

В заключението си в.л. е посочило, че търговецът е спрял плащанията на 28.10.2022г. платени на собственика с РКО в размер на 1390.00лв. Най-рано възникналото изискуемо и непогасено задължение по главница е от дата 27.02.2017г. в размер на 107.58лв.по главница по Декларации образец 6-ДОО, здравно осигуряване и УПФ.

Дружеството не притежава имущество/активи: от справка от АВп. с изх. №3772/23.11.2022г. е видно, че не притежава недв.имоти; от постъпило писмо от ОД на МВР с вх.№ 3812/28.11.2022г.се установява, че не притежава МПС. По баланс към 31.10.2022 г.дружеството не разполага с активи, няма налагани обезпечителни мерки. Опис

на имуществото не е правен от ССЕ, тъй като такава няма. Няма образувани други изпълнителни производства от и срещу търговското дружество, освен това по ДОПК.

Съгласно ССЕ длъжникът не извършва дейност от началото 2020г. (в ТР е подадена за 2020 г. Декларация по чл.38, ал.9, т.2 от ЗС); по ГФО през последните три години няма отразени приходи, годишните приходи през последните три години са установени от ОПР: 2019-29хил.лв, 2020-дружеството не е осъществявало дейност, 2021 и 2022 г. -няма отразени приходи по ОПР. През 2019г. дружеството е реализирало печалба, 2020г.-няма дейност, 2021 г.- е посочена печалба 21 хил.лв., 2022 г.- на загуба (-14 хил.лв), като в с.з. вещото лице е пояснило, че съгласно счетоводните стандарти когато не е прекратена дейността на фирмата, през 2021 г., макар дружеството да не е работило, на база на предходното записване (за 2019г) се записва отново същата печалба.

На база на представените ГФО и счетоводни документи, вещото лице е изчислило **финансовите показатели за изследвания период 2019-2022 г.**, от анализа на които се установява следното: Всички коефициенти за обща и бърза ликвидност и финансова автономност за периода 2019г.и 2021г.са в рамките на/над препоръчителните стойности, което означава, че дружеството е имало достатъчно активи с които да си погаси задълженията. За периода 2019г.-2022г.-коефициентите на незабавна и абсолютна ликвидност са нулеви, тъй като дружеството не е разполагало с парични средства и краткосрочни финансови активи, а е имало само задължения. При коефициента на рентабилност в анализа за 2020г.-2022г. няма стойности, тъй като дружеството няма приходи, няма активи и собственият капитал е отрицателен. При коефициентите на ефективност в анализа за 2020г.-2022г.няма отразени стойности, тъй като дружеството няма приходи и разходи. Към м. 10.2022г.коефициентите за ликвидност и финансова автономност са под препоръчителните стойности, което означава, че дружеството не разполага с активи с които да се погасят задълженията.При коефициентите на ликвидност стойностите са нулеви, тъй като дружеството няма налични краткотрайни активи - вземания и налични парични средства, а има само задължения.Собствения капитал е отрицателна величина, което означава, че дружеството към м.октомври 2022г.е декапитализирано.

Собственият капитал през годините в размер на 33хил.лв. представлява натрупаната неразпредел. печалба от преди 2019г., като през 2022г.счетоводно е отразена, като разпределен дивидент, но реално неразпредел.та печалба е била вземана през годините от касата на дружеството. При проверката на ССЕ е представена счетоводна разпечатка на сметка 493-разчети със собственици, от която се установява, че на собственика са били платени суми от касата на дружеството през 2018г.в размер на 36150.28лв., а през 2020г. 5638.32лв. или общо 41788.60лв, а през 2022г.-е начислен данък дивидент 1639.50лв и разпределен дивидент 32780.00лв., отписани вземания в размер на 10600.00лв. по сметка 609-други разходи, като крайното салдо по сметка на собственика е 21.90лв.

В поясненията, дадени в с.з. имущество няма, единствените активите, с които разполага дружеството (които се водят счетоводно) са вземания от собственика, които 2019 г. са записани 36 000 лв., а за всяка следваща година- в размер 42 000лв., като от

счетоводството са дали обяснения че разликата от 6 000лв.е счетоводна грешка, тъй като първоначално били отразени като платени задължения към НАП, но впоследствие се установило, че не са платени и по тази причина „увеличават“ вземанията от собственика. Основно дружеството е осъществявало дейност през 2019 г., даже и задълженията към НАП са до 2019г.

Последното се установява и от приложената на л.26-29 Справка от НАП, в която е отразено като последно по дата възникнало задължение – „Данъчна декларация по ЗКПО/Корпоративен данък от нефинансови предприятия“ от **23.03.2020 г., за период 01.01.-31.12.2019г.,** със срок за доброволно плащане 30.06.2020 г.

Приложени са към ССЕ 3 бр. протоколи от 28.10.2022 г. , обективиращи решения на едноличния собственик на капитала С.П. за разпределение на неразпредЕ. печалба от 2017г. (10290лв.), 2018г.(1390лв.) и 2019г. (21100лв.), за изплащане на дивидент, съответно: 9775,50лв., 1320.50лв., 20045лв., след удържан данък 5%, изплатени в брой на едноличния собственик на 28.10.2022 г.

В срока, указан от съда с определение № 233/21.12.2022 г. по реда и на осн.чл.632 ал.1 във вр. с чл.629б от ТЗ и до настоящия момент молителят или негов кредитор не са заявили готовност за предплащане на определените от съда първоначални разноси в производството в размер на 5 000 лв., като съдът е указал последиците по чл.632 ал.1 от ТЗ при незаплащането им. Определението е връчено на молителя, на известните кредитори (в случая НАП), останалите – се считат за уведомени от вписването му в книгата по чл. 634в от ТЗ.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

За да бъде открито производство по несъстоятелност, следва да са налице всички предпоставки на сложния фактически състав, установен от разпоредбите на чл.608, чл.625 ал.1 и чл.631 от ТЗ, съответно и чл.742 от ТЗ, а именно: 1.Да е подадена до компетентния по смисъла на чл.613 от ТЗ съд молба от някое от лицата, посочени в чл.625 от ТЗ, съответно чл.742 ал.2 от ТЗ; 2. Длъжникът да е търговец по смисъла на чл.1 от ТЗ; 3.Да е налице „парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ, или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност, или задължение по частно държавно вземане; задължение за изплащане на трудови възнаграждения с посочена характеристика”; 4.Да е налице неплатежоспособност на длъжника по смисъла на чл.608 ал.1 от ТЗ; 5.Затрудненията на длъжника да не са временни, а състоянието на неплатежоспособност да е обективно и трайно /аргумент от чл.631 от ТЗ/.

Неплатежоспособността съгласно чл.608 ал.1 ТЗ е обективно състояние. Тя е свързана с невъзможността длъжникът да изпълнява своите изискуеми парични задължения.

Гореустановената фактическа обстановка дава основание на съда да приеме, че

ответникът е станал неплатежоспособен, тъй като не е в състояние да изпълни изискуемо вземане, произтичащо основно от публични задължения, произтичащи от търговската му дейност, каквито безспорно са установените от вещото лице в изготвената от него ССЕ. От представените писмени доказателства и от заключението на приетата ССЕ се установява, че затрудненията на търговското дружество не са временни, преустановена е търговската му дейност още през 2021 г., не са налице източници на приходи, дружеството не е в състояние да изпълни паричните си задължения, за което говори и спирането на плащания от негова страна по задълженията му (всъщност посочените в ССЕ последни плащания са от принудителното изпълнение по ДОПК), а при спиране на плащания неплатежоспособността се предполага (чл. 608, ал. 3 от ТЗ). Извършеният по-горе анализ на имущественото състояние на дружеството, на установените от вещото лице финансови показатели и тяхната стойност под предвидените референтни стойности, дават основание за извод, че така констатираните затруднения на длъжника да изпълнява своите задължения не са временни, а се очертават като трайни.

Без значение за крайния извод на съда относно наличието на неплатежоспособност са начина и законосъобразността на неразпредЕ.та за минали години печалба, при наличието на публични задължения, Важен е установения от експертизата и извършените справки, факт, че дружеството не разполага с никакви активи, с никакви вземания, с които да може да покрие дори и данъчните си задължения, независимо от размера им. Факт е и преустановената дейност на дружеството, липсата и на други източници на приходи. През 2019 г. дружеството е декларирало печалба, а от началото на 2020г. не осъществява дейност, отразената печалба за 2021 г. е само счетоводно отразяване. Видно от справката на НАП, съответно и констатациите в ССЕ, че от началото на 2020 г. дружеството не извършва дейност (всъщност такова е и изявлението на процесуалния му представител в о.с.з.). Констатациите на ССЕ са, че няма НИКАКВИ плащания по задълженията към НАП. От представените на ССЕ данни не е установено имал и какви задължения търговецът към други кредитори, кога и как са плащани, за да се направи преценка за датата на спиране на плащанията по смисъла на чл. 608 от ТЗ.

Предвид горното, съдът намира, че са налице основанията на чл.607а във вр. с чл.608 ал.1 от ТЗ за откриване на производство по несъстоятелност спрямо търговското дружество-молител поради неплатежоспособност.

Началната дата на неплатежоспособност, разглеждана като момент на проявление на трайната неспособност на длъжника да погасява изискуемите си парични задължения към кредиторите по чл. 608, ал. 1 ТЗ с наличните си краткотрайни активи, се определя с оглед на неговото цялостно икономическо състояние, при съобразяване на най-ранния момент на спиране на плащанията към кредиторите като външен белег на неплатежоспособността. От значение за началната дата на неплатежоспособност е обективната невъзможност да се изпълняват задълженията към всички кредитори, а не спирането на плащанията към отделен кредитор /в този смисъл Решение № 202 от 10.01.2014 г. на ВКС по т. д. № 1453/2013 г., II т. о., ТК; Решение № 64/23.03.2010 г. по т.д. № 959/2009 г. на ВКС, II т. о., ТК; Решение №

115/25.06.2010 г. по т.д. № 169/2010 г. на ВКС, II т. о., ТК/. С оглед данните от ССЕ относно последните плащания, както и промяната в коефициентите от финансовия анализ, съдът намира, че със спиране плащанията към НАП, предвид и установеното финансово състояние, затрудненията се превръщат в трайно състояние, поради което за начална дата на неплатежоспособността следва да бъде определена датата 01.01.2020 г. (доколкото от началото на 2020 дружеството не осъществява дейност, не реализира приходи, и няма как да се разплаща с кредитори, към която дата, според съда, се установява със сигурност наличието на обективната невъзможност на длъжника да изпълнява задълженията си към всички кредитори. Изплащането на дивидент на едноличния собственик от неразпределена печалба за минали години, не променя горния извод, предвид останалите събрани доказателства, в т.ч. и анализа на финансовите показатели.

В дадения от съда срок, както и до настоящия момент, за предплащане на разноски, нито молителят, нито някое от лицата по чл.625 от ТЗ, в т.ч. и НАП са заявили, че ще поемат първоначалните разноски по производството по несъстоятелност, определени от съда, съответно не са внесени такива /при изрично указани последици от невнасянето им/, поради което и на осн.чл. 632, ал. 1 от ТЗ едновременно с откриването на производството по несъстоятелност, следва да бъде прекратена дейността на предприятието, а длъжникът - обявен в несъстоятелност, с произтичащите от това последици, като производството по несъстоятелност следва да бъде спряно.

Предвид горните съображения производството по несъстоятелност следва да бъде открито при условията на чл. 632 ал.1 ТЗ, с начална дата 01.01.2020 г.

На осн.чл. 632, ал.1 изр.1-во и чл. 711 от ТЗ следва да се наложи ОБЩА ВЪЗБРАНА И ЗАПОР върху имуществото на длъжника.

Следва да се задължи молителя да предприеме действията по чл. 632 ал. 6 от ТЗ.

Водим от горното и на осн.чл. 632, ал.1 от ТЗ, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „ФУУДС ЕНД КЕТЪРИНГ ПЛЮС“ ЕООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. Търговище, кв. В., ул. „В.Д.“ 7, представлявано от управителя и едноличен собственик на капитала С.В.П. - **на осн.чл. 632, ал. 1 вр. чл. 607а, ал. 1 и чл.608 от ТЗ**, с начална дата на неплатежоспособността – 01.01.2020 г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на длъжника.

ПОСТАНОВЯВА обща възбрана и заповест върху имуществото на длъжника „ФУУДС ЕНД КЕТЪРИНГ ПЛЮС“ ЕООД.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на длъжника.

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ „ФУУДС ЕНД КЕТЪРИНГ ПЛЮС“

ЕООД, с ЕИК *** - на основание чл. 632, ал. 1 от ТЗ.**

ПРЕКРАТЯВА правомощията на органите на длъжника – **на осн. чл. 711, ал. 1 т. 3 от ТЗ.**

ЛИШАВА длъжника от правото да управлява и да се разпорежда с имуществото, включено в масата на несъстоятелността – **на осн.чл. 711, ал. 1, 4 от ТЗ.**

ДОПЪЛВА фирмата на длъжника с добавката „в несъстоятелност", а именно: **„ФУУДС ЕНД КЕТЪРИНГ ПЛЮС“ ЕООД-в несъстоятелност – на осн. чл. 9 от ТЗ.**

СПИРА производството по несъстоятелност по т.д.№ 67/2022 г. по описа на Търговишки окръжен съд - **на осн.чл.632, ал.1 от ТЗ.**

Указва на длъжника и неговите кредитори, че съгласно чл .632, ал. 2 от ТЗ спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в срок от ЕДНА ГОДИНА от ВПИСВАНЕТО на настоящото решение в Търговския регистър - по молба на длъжника или на кредитор, ако те удостоверят, че е налице достатъчно имущество или ако депозират необходимата сума за предплащане на началните разноски по чл. 629б от ТЗ.

УКАЗВА на длъжника и неговите кредитори, че ако в срока по чл.632 ал.2 от ТЗ не бъде поискано възобновяване на спряното производство по несъстоятелност, производството ще бъде прекратено и ще бъде постановено заличаване на длъжника от търговския регистър.

ЗАДЪЛЖАВА на осн.чл. 632, ал. 6 от ТЗ длъжника, чрез управителя му и едноличен собственик С.П. в ЕДНОМЕСЕЧЕН СРОК от вписване на решението в търговския регистър да предприеме съответните действия по **чл. 632, ал. 6 от ТЗ**, да предаде ведомостите в съответното ТП на НОИ (във вр. с чл. 5, ал. 10 КСО), да изпълни процедурата за информиране на работниците и служителите и да изготви справките за лицата с право на гарантирани вземания, съгласно чл. 3 и чл. 4 от НАРЕДБА за реда и начина за информиране на работниците и служителите и за отпускане и изплащане на гарантираните вземания при несъстоятелност, във вр. с чл. 25 вр. с чл. 6 от Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя (ЗГВРНСВ), **за което да представи доказателства пред съда.** **УКАЗВА**, че за неизпълнение на задълженията по посочения закон и наредба, е предвидена административно- наказателна отговорност – глоба (чл. 31 ЗГВРСНР).

ОСЪЖДА „ФУУДС ЕНД КЕТЪРИНГ ПЛЮС“ ЕООД, с ЕИК *****, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на ОС – Търговище държавна такса в размер на 250лв., за сметка на масата на несъстоятелността при разпределението на имуществото - **на осн.чл. 620 ал. 1 ТЗ.**

Решението подлежи на незабавно изпълнение.

Решението подлежи на обжалване пред Варненски апелативен съд, в 7-дневен срок от вписването му в търговския регистър - **на осн.чл. 613а, ал.1 и 2 и чл.633 от ТЗ.**

Решението да се впише в книгата по чл.634в от ТЗ, водена от ТОС.

На осн.чл.622 и чл.624 от ТЗ и чл.14 ЗТРРЮЛНЦ препис от решението да се изпрати незабавно за вписване в търговския регистър.

Препис да се връчи на молителя, като в съобщението се впишат указаните му задължения.

След влизането му в сила препис от решението да се изпрати на ТП на НОИ - гр. Търговище.

Съдия при Окръжен съд – Търговище: _____